

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 19-07-74415 חאג' יחיא ואח' נ' משטרת ישראל ורשות המיסים

לפני:

כבוד השופט גיא אבנון

המבקשים:

1. קייס חאג' יחיא – ת"ז 028375392

2. די מאנשאפט בע"מ – ח"פ 515437317

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל באמצעות משטרת ישראל – יחידת
ההונאה מחוז מרכז ויחידת החילוט, ובאמצעות רשות
המיסים

גורם מייעץ:

יחידת החילוט במשרד המשפטים – כונס הנכסים
הרשמי והאפוסטרופוס הכללי

בשם המבקשים:

עו"ד איתן פינקלשטיין ועו"ד מני קרימלובסקי

בשם משטרת ישראל
הונאה מרכז:

רס"ל יסמין חמיאל

בשם משטרת ישראל
יחידת החילוט:

רס"מ יוני לוי ורס"מ ולרי גרביאן

בשם רשות המיסים:

מר אבי ניסן

בשם יחידת החילוט
במשרד המשפטים:

עו"ד דנה גרובר ורו"ח קרן נועם

החלטה

המחלוקת בין הצדדים שלפניי מתמקדת בשאלה מה מידת השליטה שיש ליתן למדינה בבחינת חלופות לרכוש אשר נתפס למטרת חילוט, קרי, האם יש לאפשר לחשוד להמיר כסף תפוס ברכוש אחר שלא נתפס, בכפוף לכך שלא יהא בכך כדי לפגוע במסת הרכוש התפוס ובאפשרות החילוט. בתמצית, המבקשת 2 (להלן: החברה או המבקשת) היא חברה החשודה בעבירות מרמה והלבנת הון ממנה נתפס רכוש בשווי של מיליוני שקלים, על מנת לאפשר חילוט עתידי. המבקשת עתרה לשחרר את מרבית הכספים התפוסים כנגד העמדת חלופת תפיסה בדמות צי כלי צמ"ה (ציוד מכני הנדסי) אשר שוויו עולה משמעותית על שווי הרכוש התפוס, אך המדינה התנגדה לכך.

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 74415-07-19 חאג' יחיא ואח' נ' משטרת ישראל ורשות המיסים

מבוא למסגרת המשפטית

1. כחריג למבנה השגרתי של החלטות בית המשפט, מצאתי כבר בשלב זה ועוד בטרם יוצגו הנתונים להפנות את הקורא לשתי החלטות רלוונטיות מהעת האחרונה ממש, החלטות שיש בהן כדי להצביע על הלך הרוח הנוהג בפסיקה העדכנית ועל האופן בו יש לבחון את טיעוני הצדדים.

ראשית, החלטת בית המשפט העליון שניתנה לפני 3 ימים בלבד, בש"פ 7257/19 פלוני נ' מדינת ישראל (14.7.19), שם חזר בית המשפט על העיקרון לפיו לעולם יש לבחון חלופת תפיסה שפגיעתה בחשוד פחותה, והגם שדחה את בקשת החשוד לרשות ערר, אישר את החלטת בית המשפט המחוזי שנגעה לשחרור כספים והותרת נכסי מקרקעין תפוסים:

"אשר לאופן תפיסת הרכוש, ציין בית המשפט המחוזי כי הוא ער לקושי הגלום במימוש נכסי מקרקעין ובשומתם לצורכי חילוט, אך לצד זאת קבע, כי לנוכח הנזק שנגרם למבקש מהחזקת הכסף המזומן, הרי שתפיסת הרכוש בשווי המבוקש על-ידי המשיבה תחושב תחילה מנכסי המקרקעין, והיתרה – תחושב מן הכסף המזומן" (פסקה 7).

קרי, בית המשפט קבע כי הגם שתפיסת כסף מזומן נוחה למימוש, יש לאפשר לחשוד להמירה בחלופת תפיסה פוגענית פחות. מדובר בהחלטה שעומדת בקו ישיר עם החלטות קודמות של בית המשפט העליון עליהן אעמוד בהמשך.

שנית, החלטת מותב זה, ה"ת (שלום ראשל"צ) 64819-10-18 מדינת ישראל – יאל"כ נ' אייזנשטיין (22.10.19) (להלן: עניין אייזנשטיין), שם נדונה בהרחבה הסוגיה שעל הפרק בהליך דנן (אם כי הנתונים היו אחרים), כשבסופה מצאתי לקבל את בקשת החשוד והתירתי למכור דירת מגורים תפוסה על מנת לאפשר לו לרכוש בכספים דירה אחרת שתיתפס במקומה. לא למותר לציין כי המדינה החליטה שלא לערור על ההחלטה.

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 74415-07-19 חאג' יחיא ואח' נ' משטרת ישראל ורשות המיסים

רקע בקצרה

2. במסגרת צח"מ משותף לרשות המיסים ולמשטרת ישראל נחקרים חשדות לפיהם המבקשים וחשוד נוסף הגישו דו"חות הכנסה כוזבים עבור לקוחותיהם, ובכך הביאו לקבלת החזרי מס שהוזרמו, בין השאר, לחשבונות הבנק הפרטיים של החשודים ובני משפחתם ולחשבון החברה.

לפי החשד, החברה קיבלה במרמה כספים בשווי כ- 16 מיליון ₪, כשליטת המשיבה פוטנציאל החילוט מן החברה מתקרב לסך של 30 מיליון ₪, משום שכספי המרמה התערבבו בכספי החברה ורכושה.

3. רשימת התפוסים (סומנה גא/2 ביום 5.11.19) כוללת חשבון בנק בו יתרת זכות (המורכבת מעו"ש, פקדונות, המחאות למשמרת והלוואות) בסך של כ- 3.045 מיליון ₪; יתרות זכות אצל 2 צדדי ג' (חברת "שפיר" וחברת "בני וצביקה") בסך כולל של כ- 1.7 מיליון ₪ (המבקשים טוענים לסכום מעט גבוה יותר בגין התפיסה אצל חברת "בני וצביקה"); כלי רכב (משאיות) תפוסים ברישום בשווי כ- 2 מיליון ₪; החזרי מס מרשות המיסים בשווי כ- 350,000 ₪ (הסכום טרם נבחן על ידי רשות המיסים ולפיכך איננו סופי); החזר בלו (טרם הוגש דו"ח).

4. ביום 10.10.19 התקיים דיון ראשון בבקשה, ובסיומו הגיעו הצדדים להסכמות שקיבלו תוקף של החלטה, כמפורט להלן: (-) צו התפיסה שניתן ביום 21.7.19 (להלן: הצו) תופס רכוש וכספים, לרבות כספים עתידיים, בגין עבודות שניתנו עד מועד מתן הצו. (-) עבודות שבוצעו ויבוצעו לאחר מועד מתן הצו וכספים שהתקבלו ויתקבלו בגינן, אינם כלולים בצו וככל שנתפסו הם יוחזרו למבקשים. (-) המבקשים ישתפו פעולה עם המשיבה וימסרו מסמכים ככל שיידרשו. (-) המבקשים יציעו חלופת תפיסה אותה תשקול המשיבה בלב פתוח ובנפש חפצה. כן נקבע מועד נוסף לדיון, למקרה שהצדדים לא ישכילו להגיע להבנות באשר לחלופת תפיסה.

5. הצדדים לא הגיעו להבנות, ומשכך התקיים דיון נוסף ביום 5.11.19. לקראת הדיון הגישה יחידת החילוט באפוטרופוס הכללי (להלן: יחידת החילוט) עמדה חשבונאית באשר למצב

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 19-07-74415 חאג' יחיא ואח' נ' משטרת ישראל ורשות המיסים

החברה. כהרגלה של יחידת החילוט הוגש דו"ח יסודי ומעמיק (נתמך במסמכים), בסופו הצביעה עורכת הדו"ח, רו"ח קרן נועם, על פערים בין טענות החברה לעניין סכנת קריסה והיקף הכספים הנדרשים כדי להימנע מכך, לבין מצב החברה כפי שהוא משתקף במסמכים שנמסרו ליחידת החילוט. נתון משמעותי בדו"ח נגע לכך שחלק מפעילות החברה מתבצע במזומן ואיננו רשום בהנהלת החשבונות של החברה. על רקע נתון זה הדגישה עורכת הדו"ח כי היכולת ליתן עמדה ברורה וחד-משמעית באשר למצבה הכספי של החברה ויכולתה לפרוע את התחייבויותיה, היא חלקית ומוגבלת.

6. המבקשים הגישו לקראת הדיון 2 מסמכים: האחד נשא כותרת "זעקת מנהל המבקשת ביחס לטענות הלא נכונות במסמך שהוגש מטעם יחידת החילוט", בו ניתנה התייחסות תמציתית לחלק מהנתונים שהובאו בדו"ח יחידת החילוט. במסמך נוסף עדכן ב"כ המבקשים את בית המשפט בפרטי חלופת התפיסה שהוצעה למשיבה. בקצרה: החברה ביקשה לשחרר כספים בשווי של 3.5 מיליון ₪ תוך הותרת סכום של כ- 2 מיליון ₪ בידי המשיבה, ולהעמיד כנגדם כלי צמ"ה בשווי שלא יפחת מ- 14 מיליון ₪. עוד הוצע כי אחת לשישה חודשים ייבחן שווי הכלים התפוסים, וככל שערכם יפחת מ- 14 מיליון ₪, יוחלפו חלק מהכלים התפוסים בכלים חדשים הנרכשים כל העת על ידי החברה, זאת לאור הצורך המתמיד של החברה לחדש את צי כלי הצמ"ה שברשותה.

טיעוני הצדדים בדיון - בתמצית

7. המשיבה הגישה דו"ח סודי על נספחיו (סומן גא/1 ביום 5.11.19) בו פירטה את החשדות נגד החברה ונגד החשודים הנוספים. בהיעדר התנגדות לא ראיתי בשלב זה לבחון באופן יסודי את טענות המשיבה, ולצורך מתן החלטה בבקשה אני מקבל את עמדת המדינה באשר לסוג החשדות ולהיקפם, כמפורט בסעיף 2 לעיל.

8. ב"כ המבקשים עתר לשחרר כספים תפוסים בשווי 4.3 מיליון ₪ (בקשה נרחבת יותר מההצעה המוקדמת למשיבה) ולתפוס במקומם ברישום עשרות כלי צמ"ה (להלן: הכלים) ששוויים בניכוי הלוואות עומד על כ- 14 מיליון ₪. לטענתו, אין לחברה או לבעליה נכסי נדל"ן אותם הם יכולים לשעבד כנגד השבת הכספים. אשר למרכיב ירידת הערך, ב"כ המבקשים הציעו

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 19-07-74415 חאג' יחיא ואח' נ' משטרת ישראל ורשות המיסים

פתרון המורכב משני יסודות: האחד – החברה מחזירה באופן שוטף הלוואות שלקחה לצורך רכישת הכלים (אשר שוויים המלא עולה באופן משמעותי על 14 מיליון ₪). קצב החזר ההלוואות עולה לטענתו על קצב ירידת הערך של הכלים, ומכאן שבעוד שנתיים אלו יהיו שווים יותר "נטו" משוויים כיום. השני – הוצע מנגנון לפיו אחת לשישה חודשים תיערך בדיקה של שווי הכלים, ובהתאם לצורך ייתפסו ברישום כלים חדשים שתרכוש החברה, על מנת ששווי הכלים התפוסים לא יפחת מ- 14 מיליון ₪. לטענתו, החלופה המוצעת משפרת משמעותית את יכולת החילוט העתידית, שכן שווי התפוסים הכולל יגדל דרמטית לעומת שוויים כיום.

9. לטענת המשיבה, אין זה סביר להשיב לחברה כספים במזומן בשעה שקיים פער משמעותי בין שווי עבירות הלבנת ההון המיוחסות לה לבין שווי התפוסים. עוד נטען כי כאשר מצבה הפיננסי של החברה איננו ברור, בפרט על רקע של חשד לפעילות בכסף מזומן, אין הצדקה לאפשר לחברה לקבל לידיה כספים. בהקשר זה הפנו ב"כ המשיבה גם לחשדות בדבר רכוש נוסף שיש לחשודים (בעלי החברה) מחוץ לישראל, רכוש שטרם אותר, וכן העלו חששות בדבר מצבה של החברה ויכולת המימוש בעתיד של חלופת התפיסה המוצעת, כמו גם באשר לקושי לבצע הליכי בקרה עתידיים של שווי התפוסים.

10. נציגות יחידת החילוט ביארו לבקשת בית המשפט סוגיות רלוונטיות בדו"ח שהגישו. כן העלו חשש מפני הברחת נכסים על ידי החברה תוך הפניה לאפשרות של מינוי משקיף. לשאלת בית המשפט השיבו כי אינן ממליצות למנות משקיף לחברה, והציעו לשחרר סכום כסף הנופל משמעותית מסכום הכסף שהתבקש על ידי החברה.

ד"ר

מסגרת נורמטיבית

11. פתחתי את ההחלטה בהצגת שתי החלטות שניתנו אך לאחרונה ועיגנו את חובתה של המדינה לאפשר לחשודים לממש את זכות הקניין שלהם בתפוסים, תוך קביעת חלופות תפיסה פוגעניות פחות מאשר תפיסת כספים. ועם זאת, על מנת שלא נצא חסרים מצאתי לשוב ולהציג את המסגרת הנורמטיבית כפי שהובאה בעניין איזנשטיין:

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 19-07-74415 חאג' יחיא ואח' נ' משטרת ישראל ורשות המיסים

"חובתה של המדינה לשמור ולהשיא את ערכם של נכסים תפוסים קבועה בחוק – פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן: הפקודה) ומעוגנת בפסיקה. ראו רע"פ 7600/08 אריה אברם נ' מדינת ישראל (7/4/09) (להלן: ענין אברם) (פסקה 12):

"החזקת החפץ ברשות המשטרה לצורך אלו מן התכליות האמורות בסעיף 32 לפקודה מטילה על המשטרה אחריות לשמור על ערכו הכלכלי של התפוס. הנחה זו מתבקשת כל אימת שמאן שהוא שומר בחזקתו נכס השייך לאחר. במיוחד כך, כאשר המדינה היא זו המחזיקה חפץ של אחר, אשר הגיע לידיה שלא בהסכמת הבעלים, וכחלק מהליך פלילי המתנהל על ידה. חובת השמירה על ערך הנכס התפוס קשורה קשר הדוק לזכות הקניין של הבעלים של החפץ (פרשת לרנר, שם) ויש להמעיט ככל הניתן בפגיעה בזכות זו, בהיותה זכות בעלת מעמד של זכות חוקתית, הנגרמת באמצעות התפיסה."

על חובת המדינה אנו למדים גם מסמכותה למכור נכס מתכלה לשם שמירת ערכו (סעיף 38 לפקודה), ומחובתה לשפות את הבעלים ככל שהתרשלה בשמירה על הנכס (סעיף 41 לפקודה). ראו ענין אברם (פסקה 13):

"אם נמכר חפץ כאמור לעיל, יבואו דמי המכר במקומו. ואם אבד החפץ, מורה סעיף 41 כי "רשאי בית המשפט, אם שוכנע שהיתה פשיעה או רשלנות בשמירתו, לחייב את אוצר המדינה בנזיקין בסכום שיקבע". הוראות מפורשות אלה, נותנות ביטוי לחובתה הסטטוטורית של המשטרה לדאוג לשמר את ערכו של נכס תפוס, שהוא מטבעו נכס כלה..."

למקרים בהם הוחלט למכור נכסים על ידי המדינה תוך השקעת התמורה לשם שמירה על ערכם ולצורך הבטחת תכלית החילוט, ראו בש"פ 10015/07 שירלי אביטל נ' מדינת ישראל (23.12.2007), בש"פ 5630/13 סמואל כוכב נ' מדינת ישראל (25.8.2013).

מכאן, זכותה של המדינה להחזיק נכס תפוס כרוכה בחובתה לשמור על ערכו ולהגן עליו (ובמקרים מתאימים אף מפניו – ראו ע"ח (מחוזי מרכז-לוד, כבוד השופט ע' דרויאן-

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 19-07-74415 חאג' יחיא ואח' נ' משטרת ישראל ורשות המיסים

גמליאל (19-04-11702 מדינת ישראל נ' אייזנשטיין (25.8.19) בו נדחה ערר המדינה על החלטת מותב זה (בעניין הצדדים להליך דנן) בצ"א 18-07-50396 מדינת ישראל נ' אייזנשטיין (24.3.19)).

חלופות תפיסה: בצד הזכויות הנרחבות המוקנות למדינה, לעולם אין לשכוח כי מדובר בתפיסה זמנית של נכסי החשוד. רוצה לומר כי זכות הקניין של בעל הנכס איננה מתאינת, וכך גם יכולתו להציע מה יעשה ברכוש בתקופת הביניים בה הוא תפוס, כשכל מחלוקת בין הצדדים מובאת להכרעתו של בית המשפט המלווה את החקירה. ראו ע"פ 80/19 אהוד מאיר שאיבות בע"מ נ' מדינת ישראל (11.8.19):

"בהינתן זכות הקניין של הנאשם ברכושו, נדרש לערוך איזון ראוי בינה לבין האינטרס הציבורי שבהבטחת החילוט בסופו של ההליך הפלילי, ובשלב הסעד הזמני יש לנקוט זהירות ומידתיות בקביעת היקף החילוט" (פסקה 17).

בכל שלב שומה על בית המשפט לבחון את הצורך בהמשך החזקת התפוסים, כולם או חלקם, הן בבחינת סיכויי ההרשעה וסיכויי החילוט בתום ההליך, והן בבחינת הנזק שנגרם לחשוד וחלופות תפיסה אפשריות. באיזונים שעורך בית המשפט יש להתחשב בסוג התפוסים, ביכולת ההיפרעות מהם בתום ההליך, ובאפשרות להקטנת הנזק הנגרם לחשוד, תוך שבית המשפט משווה לנגד עיניו בכל עת את חזקת החפות העומדת לחשוד, שבשלב זה הוא בגדר חשוד בלבד.

ראו ע"פ 6532/17 מדינת ישראל נ' חסדי דוד לעדת הבוכרים (8.4.18). בית המשפט החליט לצמצם את היקף התפוסים והעמידם על כ- 36% משווי העבירות שיוחסו לנאשמת, לאור הערכת חסר בדבר סיכויי החילוט בתום ההליך. כמו-כן מצא בית המשפט לערוך איזון בסוגי הרכוש התפוסים לאחר שקבע כי תפיסת חשבונות בנק היא אמנם האמצעי היעיל ביותר לחילוט (קרי מימוש מטרת התפיסה בתום ההליך המשפטי), אך זהו האמצעי הפוגעני ביותר כלפי הנאשמת. בנסיבות אלה הורה בית המשפט לשחרר את מרבית חשבונות הבנק של הנאשמת ומתוך תפוסים שהותיר בשווי של 2.5 מיליון ₪ מצא להקפיא סך של מיליון ₪ מתוך החשבונות, והיתרה בתפיסה של דירת מגורים שבבעלות הנאשמת.

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 74415-07-19 חאג' יחיא ואח' נ' משטרת ישראל ורשות המיסים

מהתם להכא

12. החברה ביקשה לשחרר כספים במזומן בשיעור של 4.3. מיליון ₪ ולהעמיד תמורתם כלים בשווי "נטו" של 14 מיליון ₪. משמע, החברה הציעה להגדיל באופן משמעותי את שווי הנכסים התפוסים בידי המשיבה. לכאורה, המשיבה צריכה הייתה "לחטוף" את הצעת החברה, באשר זו נחזית לשפר עד מאד את אפשרות החילוט בתום ההליך. ואולם המשיבה העדיפה להחזיק נכסים בהיקף מצומצם, ובלבד שאלו יהיו קלים יותר למימוש, ואין פשוט מלממש כסף מזומן. דא עקא, בית המשפט העליון חזר ושנה, כמפורט בפסיקה לעיל, כי יש לאפשר לחשוד להשפיע על חלופת התפיסה שתיקבע בעניינו, וכי יש לעשות ככל הניתן על מנת לבחור בחלופה פוגענית פחות, ובלבד שלא יהיה בה כדי לאיין את יכולת ההיפרעות העתידית מן הנכס.

13. ב"כ המשיבה טענו כי החברה ביצעה עבירות הלבנת הון בשווי של בשווי 16 מיליון ₪ וכי ניתן יהיה לחלט בגינן רכוש בשווי 30 מיליון ₪. כנגד זאת נתפסו מהחברה נכסים בשווי של כ- 5 מיליון ₪ וכן 4 משאיות תפוסות ברישום בשווי של כ- 2 מיליון ₪, קרי, הנכסים התפוסים נופלים משמעותית משווי העבירות. מכאן, אילו עתרה החברה לשחרר כספים תפוסים מבלי להציע כנגדם נכסים אחרים, סביר להניח כי בשלב זה של החקירה הבקשה הייתה נדחית.

ואולם, החברה הציעה חלופת תפיסה שתגדיל באופן משמעותי את שווי הנכסים שבידי המשיבה. במצב דברים זה, הגם שמימוש הנכסים יהיה מורכב יותר מאשר מימוש כספים, ברי כי חובתה של המדינה להשיא את שווי התפוסים מתיישב עם אינטרס החברה לשחרר כספים. ראו (שוב) עניין אייזנשטיין שם קבעתי:

"כזכור, חובתה הבסיסית של המדינה כתופסת נכסים היא לשמור על ערכם ולהגן עליהם. במקרה דנן, הותרת המצב בעינו – החזקת הדירה שבבנייה ללא השלמת רכישתה (בניגוד לחוזה המכר) מביאה להגדלת קנס הפיגורים, מקטינה את מסת הנכסים שבידי המשיבה ומרעה הן את מצבה של המדינה והן את מצבו של המשיב. בכך פועלת המבקשת לא רק בניגוד לאינטרס המשותף שלה ושל בעל הנכס – המשיב, כי אם גם בניגוד לחובה מפורשת שהטיל עליה המחוקק. בנסיבות שנקבעו לעיל מצופה היה מהמבקשת לאמץ לחיקה את הצעת המשיב

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 19-07-74415 חאג' יחיא ואח' נ' משטרת ישראל ורשות המיסים

ולעשות כל שנדרש על מנת להביא ליישומה בהקדם
האפשרי" (פסקה 15).

14. ההערות יפות בשינויים המתאימים גם למקרה דנן. ראוי כי גופי האכיפה, כמי שתופסים את נכסיו של חשוד, יעשו כל שביכולתם על מנת להשיא את שווי הנכסים התפוסים, ובד בבד יפעלו במלוא המרץ על מנת להקטין את הפגיעה בבעליהם. הצעת החברה מתיישבת עם שני צדי המשוואה: מחד גיסא, יש בה כדי לשפר את מצבה של המשיבה, קרי, להגדיל את מסת הנכסים התפוסים, ומאידך גיסא החלופה תקטין את הנזק שנגרם לחברה כתוצאה מתפיסת רכושה.

תוצאה

15. מכאן, ראיתי לקבל את העיקרון שהוצע על ידי החברה. בצד זאת, מצאתי לערוך איזונים שיאפשרו להותיר כספים במזומן בקופת המדינה תוך קביעת יחס הולם בין שווי כלי הצמ"ח שייתפסו לשווי הכספים שישוחררו. כמו כן, הגדרתי מנגנון הדוק לבחינת שווי הנכסים התפוסים. אני מורה כדלקמן:

א. מתוך חשבון הבנק של החברה יועבר סכום של 2 מיליון ₪ לידי המשיבה, לחשבון הנאמנות של יחידת החילוץ באפוטרופוס הכללי. לאחר ביצוע ההעברה ישוחרר חשבון הבנק של החברה על יתרות הזכות שבו לידי החברה.

ב. יבוטל העיקול על יתרות הזכות של החברה אצל צדדי ג' (חברת "שפיר" וחברת "בני וצביקה").

ג. יבוטל העיקול (ככל שהוטל בהליך דנן) על החזרי מס (לרבות בלו) המגיעים לחברה.

ד. צו התפיסה על המשאיות התפוסות כיום (מפורטות במסמך גא/2) יעמוד בתוקפו.

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 74415-07-19 חאג' יחיא ואח' נ' משטרת ישראל ורשות המיסים

ה. החברה תשעבד לטובת המשיבה – משטרת ישראל, כלי צמ"ה בשווי כולל שלא יפחת משיעור של פי שלושה משוויים של הכספים שישוחררו לידי החברה (ס"ק א' – ג' לעיל). שוויים של כלי הצמ"ה יחושב לפי מחירון "לוי יצחק" בהפחתת יתרת ההלוואות שנלקחו לצורך רכישת הכלים.

ו. החברה תבטח את כלי הצמ"ה המשועבדים (לרבות המשאיות התפוסות כיום) בביטוח מקיף לטובת משטרת ישראל, ותחדש את הביטוח מדי שנה. העתקי הפוליסות יישלחו למשיבה.

ז. יירשם על הכלים (לרבות המשאיות התפוסות כיום) עיקול במשרד הרישוי ושעבוד ברשם המשכונות.

ח. החברה והמבקש יתחייבו להימנע מדיספוזיציה בכלים (לרבות המשאיות התפוסות כיום), ולהעמידם לרשות המשיבה לפי דרישה, ולצורך כך יחתמו על התחייבות כספית בשווי הכלים.

ט. ביום 31.3.20 ובתום כל רבעון קלנדרי (מרץ, יוני, ספטמבר, דצמבר) תגיש החברה למשיבה דו"ח מעודכן בדבר שווי כלי הצמ"ה התפוסים, כך שאלו לא ייפלו בשוויים מהסך שנקבע בס"ק ה' לעיל. בהתאם לצורך ועל מנת לשמר את מסת הנכסים התפוסים, תשעבד החברה לטובת המשיבה כלי צמ"ה נוספים, בהתאם למנגנון המפורט בס"ק ו' – ח' לעיל.

י. למען הסר ספק, שחרור החשבון והשבת הכספים (ס"ק א' – ג' לעיל) יבוצעו רק לאחר קיום הוראות ס"ק ה' – ח' לעיל.

יא. אני מורה על הארכת תקופת החזקת התפוסים למשך שנה ממועד ההחלטה דנן. אין בכך כדי למנוע ממני מהצדדים לבקש עיון חוזר במהלך התקופה, ובלבד שיהיה בידיו להצביע על שינוי של ממש בנסיבות.

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 74415-07-19 חאג' יחיא ואח' נ' משטרת ישראל ורשות המיסים

יב. לצורך יישום ההחלטה (הוצאת צווי עיקול ושעבוד וכתב התחייבות) יגישו הצדדים לבית המשפט רשימה מוסכמת של כלי צמ"ה לשעבוד בה יפורט שוויים הכולל ("נטו") של הכלים. על מנת לאפשר למשיבה לשקול הגשת ערר, אני מורה כי הרשימה תוגש לבית המשפט ביום 24.11.19.

ניתנה היום, י"ט חשוון תש"פ, 17 נובמבר 2019, בהיעדר הצדדים ותישלח אליהם. הנספחים שהוגשו (גא/1 – גא/2) יוחזרו לנציגי המשיבה במזכירות בית המשפט. ההחלטה מותרת בפרסום.

גילא אבנון, שופט